

Örül a szívetek

Egészséges ember nem kívánja a testi vagy lelki szenvedést. A bágyadság, kedvetlenség, sőt a búskomorság (a kóros lélektani elváltozásokról most nem szólva) mégis beköszönhet az élet terhei alatt. Itt az első Húsvét előtti és utáni, Jézushoz kapcsolódó kétszeri „rövid idő”-ről van szó.

Jézus a tanítványokat arról tudósítja, hogy szenvedéséig és fölkeletéig (feltámadásáig) a következő ellentét fogja feszíteni életüket: a tanítványok sírnak, jajgatnak → ← a világ örül.

A valódi jézusi példabeszédekre emlékeztet az életszagú hasonlat, segíti a való helyzet érzékelését. Nevezetesen a szülő asszony átütő öröme feledteti elszenvetett gyötrelmeit. Ennyire átütő lesz a tanítványok örvendezése, melyet a Jézussal való viszontlátás ad majd vissza. Sőt Jézus még fokozza is: „...örömtöket nem veheti el tőletek senki.”

– Figyelek-e Jézusra a nehéz időszakokban?

– Elviselem-e, átvészelem-e, sőt újrakezdési lehetőségnek fölfogva jóra fordítom-e az adódó kellemtlen, szomorú-sírós szakaszokat, életemnek ilyen „rövid idő”-it?

– Tudatosítom-e, hogy igazi és „elvehetetlen” öröm csupán a Lélekkel lehetséges?

– Tehát nyitok-e a Lélek jövetelének?

– S majd akkor „örül a szívem”?

A történések végkifejlete és legfőbb igazsága: a végső győzelem Istené és a belé kapaszkodó emberé

– a kereszten át is.

Trásy Ferencné, Éva néni, Budapest helyett: N. N.